

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412202698
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5412202698.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej, sudcov Mgr. Miroslava Šeptáka a JUDr. Františka Potockého, v právnej veci navrhovateľa: X. O., nar. XX.X.XXXX, bytom H. č. XX, zastúpená advokátom JUDr. Pavlom Novotným, so sídlom P. S., Y. č. XX, proti odporcovi: AXA životní pojišťovna, a.s., so sídlom Praha, Lazarská č. 13/8, Česká republika, IČO: 61 859 524, vo veci organizačnej zložky: AXA životní pojišťovna, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Bratislava, Kolárska č. 6, IČO: 35 968 079, o zaplatenie 9.958,17 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubínč. k. 5C/42/2012-101 zo dňa 7. novembra 2012, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol, potvrdzuje.

V nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 6.638,78 Eur s 9% ročným úrokom z omeškania za obdobie od 14.10.2010 až do jej zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Zároveň rozhodol, že o trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V dôvodoch svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že odstúpenie od poistnej zmluvy uskutočnené odporcom po tom, čo nastala poistná udalosť, je neúčinné. Oprávnenie odstúpiť od poistnej zmluvy mohol odporca realizovať len do okamihu vzniku poistnej udalosti, teda počas trvania poistenia, pretože keď nastala poistná udalosť, dôvod ďalšieho poistenia tým odpadol. Na základe uvedeného potom považoval okresný súd uplatnený nárok na zaplatenie sumy 6.638,70 Eur za opodstatnený, keďže vo vzťahu k nej odporca dôvod na odopretie plnenia odvodzoval výlučne od úkonu odstúpenia od zmluvy, ktorý bol vyhodnotený ako neplatný. Ohľadom uplatneného nároku na zaplatenie sumy 3.319,39 Eur okresný súd prihliadol na vysokú hladinu alkoholu v krvi zosnulého I. O., manžela navrhovateľky, ktorý musel požiť alkoholické nápoje ešte predtým, ako išiel pracovať do lesa, kde utrpel smrteľný úraz.

Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, ktorá nesúhlasila s napadnutým rozhodnutím v jeho zamietajúcej časti. Zdôraznila, že hladina alkoholu zosnulého I. O. v krvi bola stanovená v čase vykonania pitvy, nejednalo sa teda o hladinu alkoholu v čase jeho smrti. Čas smrti bola určený na 10.10.2009 o 23.00 hod- a pitva bola vykonaná až 13.10.2009. Tento časový odstup je významný s ohľadom na všeobecne známu skutočnosť, že po smrti môže nastať prirodzený nárast hladiny etanolu v krvi, a preto hladina alkoholu v čase smrti nie je vždy totožná s hladinou alkoholu v

čase vykonania pitvy. Z uvedeného je zjavná nesprávnosť názoru okresného súdu, ktorý tvrdil, že v čase smrti mal I. O. v krvi 2,44 g/k (promile) alkoholu a v moči 3,6 g/k (promile), navyše sa jedná o posúdenie skutočností vyžadujúcich odborné znalosti, ktorými však okresný súd nedisponuje. Nesúhlasila tiež s úsudkom okresného súdu, ktorý vyvodil, že svedkovia nevylúčili možnosť, že zosnulý mohol mať vypité ešte predtým, ako išiel pracovať do lesa. Z vykonaného dokazovania naopak vyplynulo, že pred prácou I. O. nepil. Podľa názoru okresného súdu mala výpoveď svedka X. potvrdzovať skutočnosť, že I. O. bol opitý, keďže v lese nestíhal kráčať. Tu však prvostupňový súd opomenul skutočnosť, že zosnulý utrpel vážne poranenie hlavy s následným narastajúcim krvácaním v lebečnej dutine, ktoré sa prejavuje aj pocitom nevoľnosti vyplývajúcim z dráždenia centrálného nervového systému. Uvedenú indispozíciu zosnulého si všimol aj X. O. a Q. X.. Ďalej odvolateľka poukazovala na zápisnicu o ohliadke miesta činu zo dňa 23.2.2012 uskutočnenú v rámci konania na OO PZ v Dolnom Kubíne pod ČVS: ORP-1079/OO-DK-2009, kde sa uvádza, že ide o stúpanie približne 49 stupňov a že na mieste činu sa nachádza vývrat smreka o priemere približne 20 cm a dĺžke 30 m s konármi. Vedľa sa mal nachádzať vyvrátený koreň o priemere približne 35 cm. Nad vývratom sa malo nachádzať množstvo stromov a vypílených pňov a na ľavej strane od vývratu sa nachádzajú povypíľované konáre, ako aj pne prehnitých stromov. Svah bol posúdený ako ťažko prístupný a rizikový, čo je však v rozpore s výpoveďou svedka X., ktorý ho považoval za ľahko prístupný. Týmito rozpormi sa okresný súd pri rozhodovaní vôbec nezaoberal. Úvahy o tom, že zosnulý už nepožíval žiaden alkohol po tom, čo sa pri pohostinstve rozišiel so svedkom O., keďže bola pri ňom nájdená plechovka piva, je iba úvahou a ničím nepodloženou domnienkou. Odvolateľka považovala rozhodnutie za svojvoľné, arbitrárne a narušujúce rovnosť strán, keďže v ňom boli použité skutočnosti netvrdené odporcom.

Odporca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že v priebehu konania na súde prvého stupňa navrhovateľka nijako nespochybnila skutočnosť, že I. O. mal v čase smrti v krvi 2,44 promile alkoholu a v moči 3,60 promile alkoholu. Nesúhlasil s tvrdením odvolateľky, ktorá považovala za všeobecne známu skutočnosť, že po smrti človeka dochádza k zvýšeniu hladiny etanolu v jeho krvi. Uvedené tvrdenie navyše nevylučuje fakt, že v čase poistnej udalosti bol zosnulý pod vplyvom alkoholu, ale hovorí len o možnom nižšom promile alkoholu. To, že súd správne posúdil skutočnosť množstva alkoholu v krvi a jej súvis s poistnou udalosťou, je podložené aj doplnením odborného vyjadrenia MUDr. E. B., PhD. zo dňa 11.3.2010, v ktorom uviedol, že rozsah a stupeň krvácania do lebečnej dutiny v danom prípade bol ovplyvnený aj ťažkým stupňom opitosti, pretože v takom prípade je krv zvýšene tekavá a menej zrážanlivá. Z výpovedí svedkov nebolo možné vyvodiť, že zosnulý nemal vypité v čase, keď prišiel pracovať do lesa. Subjektívne a nepriame vyjadrenia svedkov nemôžu obstáť popri jednoznačných záveroch znalca. Ak navrhovateľka v odvolaní tvrdila, že problémom zosnulého udržať tempo práce došlo až po páde, uvedené je v rozpore s výpoveďou svedka O., ktorý uviedol, že I. O. nestíhal už pred poistnou udalosťou. Ak odvolateľka poukazovala na svahovitosť a z toho vyplývajúcu náročnosť terénu, kde svedkovia spolu s I. O. pracovali, išlo o nenáležitý argument, pretože miesto činu (miesto, kde bol zosnulý nájdený) a miesto, kde mala nastať poistná udalosť, neboli totožné. Terén, kde vypíľovali drevo mal stúpanie približne 15 stupňov, ľudia tam bežne chodievali na huby. Argumentácia ohľadom plechovky piva nájdenej pri tele I. O. nebola pre posúdenie veci kľúčová. Odporca tiež nesúhlasil s odvolacou námietkou, že súd suploval jeho tvrdenia, čím porušil rovnosť strán. Všetky relevantné tvrdenia a dôkazy na svoju obranu v konaní totiž riadne prezentoval.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné dodať, že navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nespĺnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Hodnotením dôkazov nazývame činnosť súdu, pri ktorej súd hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Hodnota a váha konkrétneho dôkazu je predmetom posúdenia zo strany sudcu, ktorý má priestor na to, aby jednotlivé informácie získané z dôkazných prostriedkov interpretoval podľa vlastnej úvahy, pričom je viazaný základnými princípmi logického myslenia. Uvedenú „voľnosť“ však nemožno chápať absolútne, keďže sudca svoje myšlienkové úvahy musí prejaviť v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktoré môže byť následne predmetom kontroly v opravných konaniach.

Krajský súd mal za to, že vykonané dôkazy, ako aj ich posúdenie okresným súdom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, boli postačujúce pre vyvodenie záveru o nedôvodnosti uplatneného nároku navrhovateľky na zaplatenie sumy 3.319,39 Eur s príslušenstvom, keďže zosnulý I. O. utrpel úraz v čase, kedy bol pod vplyvom alkoholu. Jednotlivé dôkazy preukazujú, že vysoká hladina alkoholu v krvi I. O. nebola dôsledkom požívania alkoholických nápojov po úraze, ku ktorému došlo pri práci v lese. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý v tomto smere logicky a vyčerpávajúco vysvetlil, že zistená hladina alkoholu v krvi nebola dôsledkom nadmerného požívania alkoholu až po tom, čo sa zosnulý rozišiel po ukončení prác pri pohostinstve, kedy bol videný naposledy. Podstatnou pre posúdenie dôvodnosti nároku navrhovateľky na poistné plnenie bolo zistenie, či smrteľný úraz utrpel zosnulý v stave ovplyvnenom požitím alkoholických nápojov. V tomto smere bolo aj podľa názoru krajského súdu spoľahlivo preukázané požitie alkoholu I. O., ku ktorému muselo dôjsť ešte pred poistnou udalosťou.

Z hľadiska hodnotenia dôkazov bolo nutné predovšetkým poukázať na odborné vyjadrenia MUDr. E. B., ktoré mali v rámci jednotlivých vykonaných dôkazov významné miesto pre rozhodnutie vo veci samej. Uvedené odborné stanoviská potvrdili ťažký stupeň opitosti I. O. a navyše z nich vyplýva, že rozsah krvácania v lebečnej dutine bol ovplyvnený aj hladinou alkoholu v krvi, ktorý spôsobil zníženie zrážanlivosti krvi. Odvolateľka v tomto smere nenavrholo vykonať žiadne dôkazy, ktoré by výsledok odborného posúdenia spochybnili.

Ďalšia argumentácia odvolateľky týkajúca sa náročnosti terénu, v ktorom I. O. vykonával práce v čase úrazu, nebola pre posúdenie veci relevantná. Okresný súd nijako svojím rozhodnutím neporušil rovnosť strán tým, že vychádzal zo skutočností netvrdených odporcom, keďže jeho úvahy vyjadrené v odôvodnení rozsudku boli len myšlienkovým postupom vyhodnocujúcim dôkazy vykonané pred súdom, ku ktorým mali účastníci možnosť vyjadriť sa.

Na základe uvedeného druhostupňový súd potvrdil napadnuté rozhodnutie v namietanom výroku z dôvodu jeho vecnej správnosti.

O trovách odvolacieho konania krajský súd nerozhodoval, pretože o nich rozhodne súd prvého stupňa (§ 224 ods. 4 O.s.p.).

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.